

[Rager.]

igennem Loven er tvangsindlagt i Grosserer-Societetet, bliver saa daarligt behandlet, at de maa danne en egen Organisation til Varetagelse af deres Interesser. Det forekommer mig, at Grosserer-Societetet der ikke har opfyldt de virkelige Forpligtelser, som hviler paa Grosserer-Societetet, og som dette, som en lovfæstnet Institution, havde at tage Hensyn til.

Det ærede Medlem Hr. Prieme begyndte at blive urolig. Det var lidt for tidligt, for nu kommer jeg til det ærede Medlem Hr. Priemes ganske personlige Ansvar paa dette Omraade. Det ærede Medlem gav i Fjor en Forespørgsel til Bedste her i dette høje Ting angaaende privat Vareudveksling, og hvor vi alle — vi, som forstaa hele Systemet til Bunds — ved, at disse private Vareudvekslinger bl. a. kan bruges til en Ting, nemlig til at sabotere og ødelægge hele Reguleringsordningen. Og det, som man forsøgte, var i Virkeligheden, om man ved en Forcering af disse private Vareudvekslinger kunde have Held til at udhule Ordningen og ødelægge dens Administration. Som sagt, jeg vil haabe, at Grosserer-Societetet i dette Tilfælde vil vise sig mere forstaaende nu, end det hidtil har gjort.

Af de Ændringer, der findes i Lovforslaget, nævnte det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at 45 pCts.-Regelen er faldet bort. Det ærede Medlem sagde noget om, at det gjorde ikke saa meget, for den betød egentlig ikke ret meget. Nej 45 pCts.-Regelen var jo den Fjer, som det ærede Medlem Hr. Prieme fik i Hatten, da vi sidst gik i Arbejde efter Valget i 1932, og den var omgærdet med saa mange Reservationer, at den overhovedet aldrig har betydet noget virkeligt og kun har kunnet gøre Skade paa visse Punkter. Vi hilser derfor med Glæde, at den er faldet bort.

Jeg tror, det beroede paa en Fortalelse, naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at Fordelingen fremtidig ikke skulde foretages paa Grundlag af Aaret 1931's Import, men paa Grundlag af Importen i 1934. Saaledes er Forholdet jo ikke. Det, som det ærede Medlem sikkert har villet sige, er dette, at Fordelingen skal foretages til de Firmaer eller Personer, der i 1934 havde Importbevillinger, og dem, der i 1935 blev anerkendt som Nyimportører, hvorimod

Bevillingerne jo ellers skal udstedes paa det Grundlag, som nærmere staa angivet i § 3, sammenholdt med 1ste Stykke i § 7. Forholdet er dette, at man i Virkeligheden bliver paa Grundlaget af Importørernes tidligere Import; men saaledes som Paragraffen nu er udformet, giver den Administrationen en større Beføjelse til, hvor rimelige Forhold taler for det, at fravige det rent matematiske Grundlag, som tidligere var opbygget paa Grundlag af et Tal fra 1931, og jeg haaber, at dette særlig vil blive benyttet af Administrationen til, at man der, hvor Forretninger, som trivedes i 1931, er holdt op, og hvor man ved, at de paa-gældende Valutaattester kun bruges, om ikke direkte til Handel, saa dog ved Hjælp af en meget let Varetransaktion til Afsætning til andre Firmaer, vil lade saadanne Firmaers Valutaattester falde bort til Fordel for de i Branchen virkelig levende Firmaer.

Med Hensyn til de private Vareudvekslinger, som jeg allerede har udtalt mig om, og hvis heldbringende Virkning jeg i de fleste Tilfælde anser for meget ringe, finder jeg, at det er rigtigt, at der stadig gennem Loven aabnes Adgang til dem, idet de i nogle Tilfælde, hvor Forholdene har været af særlig Art, har kunnet være heldige. Men jeg er glad ved, at der er indføjet dette, som ikke staa i den nuværende Lov, at de skal medføre en paaviselig Merudførsel; det har været en Mangel ved Loven, at det i den ikke stod saa direkte anført som her. Dette vil altsaa sige, at naar Merudførselen skal paavises, saa vil en hel Række af de Ansøgninger, som tidligere er indkommet, og som ganske givet ikke hørte ind under legitim Handel, men som dog maatte behandles og i nogle Tilfælde maaske endog er blevet bevilget, nu helt falde bort.

At man har givet Importbevillinger en begrænset Løbetid, er absolut at hilse med Glæde. Man kan sige: Ja, men hvad vil det sige? Skal vi nu kun have dem en vis Tid? Det er dog en Skærpelse. Jeg siger dertil: Tværtimod. Thi Forholdet har hele Tiden været dette, at de gamle Attester laa ved hver Tildelings Begyndelse som en Trusel imod vor Betalingsbalance og medførte selvsagt, at Tildelingen blev paavirket af det Beløb, som de gamle Attester havde. Derfor forekommer det mig rigtigt og natur-